

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De coniugio Mariæ & Ioseph. B. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

tur de Iacob, qui pro Rachel 7. annis seruiert, & supposita est ei Lya, nunquid error personę exclusit cōiugium, cum non in eam, sed in Rachel consenserit? Sed q̄ ibi factum est, in mysterio gestum non improbè traditur. Ibi tñ etsi non p̄cessit, secut⁹ est consensus: nec ex illo cōcubitu, qui cōsensum p̄cessit, fornicarij iudicantur, cum ille maritali affectu eam cognouerit, & illa vxorio affectu debitū persoluerit, putans lege primogenitarum, & paternis imperiis se illi iure copulatā. Excusatur etiam, quia Dei consilio in mysterio ita actum est. Hodie etiā excusaretur ille, cui in scio vxoris soror lectulum eius ingressa se subiiceret: quæ cum sine spe cōiugij perpetuò manere censeatur, ille tamē, qui cognouit eam per ignorantiam, excusatur, q̄ per simile probatur. Si n. diabolus transfigurās se in angelum lucis credatur bonus, non est error periculosus. Quod a. vir ille in illam mulierem non consenserit, ex simili ostenditur. Si quis hæreticus nomine August. vel Ambrosij, alicui Catholico se offerret, eumq̄ ad suæ fidei imitationē vocaret: si ille assentiret, in cuius sententiam fidei diceretur consensisse? Non in hæreticorum sectā, sed in integritatem fidei, quam ille hæreticus se mentiebatur habere. Error vero fortunæ consensum nō excludit. Quæ n. nubit pauperi putans illum esse diuitē, non potest renuntiare priori conditioni, quamuis errauerit. Nec error qualitatis: vt si quis ducat vxorem meretricem vel corruptam, quam putat esse castam vel virginem, non potest eā dimittere.

De coniugio Mariae & Ioseph.

*Aug. lib. 13.
contra Fau-
stum Mani-
chaum, c. 9.
in tom. 6.*

Præmissis aliquid addendum est de modo illius consensus, qui inter Mariam & Ioseph intercessit. Sanè credi potest, non solum Mariā, sed etiam Ioseph apud se disposuisse virginitatē seruare uelle, nisi De⁹ aliter iuberet: eosq̄ sic consensisse in cōiugalem societate, vt vterq̄ de altero, reuelate Spit.

S. intelligeret quod virginitatē seruare uellet, nisi Deus aliter inspiraret: sed illam uoluntatē uerbis non expresserant, postea uero expresserunt, & in uirginitate permanserunt. Consensit ergo Maria in maritalē societatem, sed non in carna ē copulam, nisi de eodē specialiter Deus præciperet: cui⁹ etiā consilio in maritalē consensit copulam, quia uirginitatē seruare uolebat: & ideo non aliter cōsensisset in coniugalem societatem, nisi familiare Dei consilium habuisset, de qua Aug. sic ait, B. Maria proposuit se seruaturam uotum uirginitatis in corde, sed ipsum uotum non expressit in ore. Subiecit se diuinæ dispositioni: proposuit se perseveraturam uirginem, nisi Deus aliter ei reuelaret. Committens ergo uirginitatem suam diuinæ dispositioni, consensit in carnaliam copulam, non illam appetendo, sed diuinæ inspirationi in utroque obediendo: postea uero simul cum uiro labijs expressit, & uterq; in uirginitate permansit.

Quod perfectum inter eos fuit coniugium. C

Inter quos, ut ait Aug. perfectum fuit coniugiū: perfectum quidē non in significatione, sed in sanctitate. Sanctiora sunt n. coniugia pari uoto continētium. Vnde Aug. Quod Deo pari uoto & consensu uoueratis, ambo perseveranter reddere debuitis: à quo propositio si lapsus est ille, tu saltem perseuera. Non quia pariter tēperabatis à cōmixtione carnali, ideo marit⁹ tuus esse destiterat: imò uero tanto sanctius coniuges manebatis, quanto sanctiora concorditer placita seruabatis. Perfectū ergo fuit Mariæ & Ioseph cōiugium in sanctitate. Perfectum etiā fuit secundum triplex bonum cōiugii, fidem, scilicet prolem & sacramentum. Omne n. nuptiarum bonum, ut ait Aug. impletum est in illis parentibus Christi: fides, proles, sacramentum. Prolem cognoscimus ipsum Dominum: Fidem, quia nullum adulterium, sacramentum quia nullum

*Aug. libr. de
sancta uir-
ginitate c.
4. tom 6. q.
2. ca. Suf-
ficiat parag.
Cum ergo.*

*Cap. 11. lib. 1.
de nuptijs &
concup. to. 7.
Ad Ediriana
epist. 199.
Tom. 1.*

*In libr. 1. de
nupt & con-
cup. c. 11. t. 7.
c. 12. contin.*

diuortium. Solus ibi nuptialis concubitus non fuit: quia in carne peccati fieri non poterat sine pudenda concupiscentia carnis, quæ accidit ex peccato: sine qua concupi voluit, qui sine peccato futurus erat. Et licet non intercesserit coniugalis concubitus, coniuges tamen vere fuerunt mente & non carne, sicut & parætes: quamuis Ambr. dicat perfectum fieri coniugium per carnalem copulam. In omni, inquit, matrimonio coniunctio intelligitur spiritualis: quam confirmat & perficit coniunctorum commixtio corporalis. Sed intelligendum est, coniugium perfici commixtione corporali, non quantum ad veritatem vel sanctitatem coniugii, sed quantum ad significationem, quia perfectius unionem Christi & Ecclesie tunc figurat.

De causa finali coniugii.

Exposito quæ sit efficiens causa matrimonii, consequens est ostendere ob quam causam soleat vel debeat contrahi matrimonium. Est igitur finalis causa matrimonii contrahendi principalis, procreatio prolis, propter hoc n. instituit Deus coniugium inter primos parentes, quibus dixit, Crescite & multiplicamini, &c. Secunda est, post peccatum Adæ vitatio fornicationis. Vnde Apost. Propter fornicationem vnusquisq; habeat uxorem suam, & vnaqueq; habeat virum suum. Sunt & aliæ causæ honestæ, vt inimicorum reconciliatio, & pacis redintegratio. Sunt etiam & aliæ causæ minus honestæ, propter quas aliquando contrahitur: vt viri mulierisq; pulchritudo, quæ animos amore inflammatos sæpè impellit inire coniugium, vt valeant suum explere desiderium. Quæstus quoq; & diuitiarum possessio frequenter est coniugii causa: & alia multa, quæ cuiq; diligentiam adhibenti facile est discernere. Nec est assentiendum illis, qui dicunt non esse coniugium, quod propter has causas minus honestas contrahitur. Constat n. ex premissis

*In libr. 1. de
Patriarchis
cap. 9. ca 12.
in tom. 4.*

Genes. 1. 2.

1. Cor. 7. 2.